

izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru z
pošiljanjem na dom
za celo leto K 5.—
za pol leta „ 2.60
za četrt leta „ 1.30

Naročnina se pošilja
upravnštvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
ljujejo list brez po-
sobne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 70 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 12 h, dvakrat 18 h,
trikrat 24 h.

Štev. 29.

V Mariboru, dne 20. julija 1899.

Tečaj XXXIII.

Kam naj gredo dijaki?

Zopet so prihiteli slovenski dijaki, ki so med letom obiskovali po mestih različne šole v nadaljno izobrazbo, pod streho svojih starišev. Večina dijakov bo nadaljevala svoje učenje tudi prihodnje leto na istih šolah kakor dosedaj. Nekateri dijaki pa bodo morali kreniti na drugo pot, ker jim na dosedanjih ni več mogoče naprej bodisi vsled slabega napredka, bodisi vsled izpremenjenih denarnih razmer ali pa iz drugih vzrokov. Kam naj se ti obrnejo? Moj sin naj ostane doma ter mi pomaga delati, tako bo jih odgovorilo na to vprašanje mnogo starišev. Toda v premnogih slučajih je ta odgovor, ako je nepremišljeno izgovorjen, usodepoln za otroka in za stariše.

Sin naj ostane le takrat doma ter pomaga očetu delati, ako ima za to veselje. A največkrat sin ne bo imel več veselja za dom in kmetško delo. V mestu se je odvalil kmetškemu življenju, kmetško delo, katero mu je dosedaj ostalo neznano, zdi se mu premučno in pretežno. Valovi življenja, četudi le krotki in majhni, so ga vrgli iz domače struge in ako nima sam veselja, bilo bi nespametno goniti ga zopet v strugo kmetškega življenja. Tak sin postane starišem nadloga, delo v hlevu in na polju mu ne ugaja, zato si išče zabave in kratkega časa izven očetove hiše. Sinovi, ki nimajo talenta za učenje, se zaradi tega tudi naj ne silijo k nadaljevanju, kajti prej ali slej morajo obtičati in potem ne vedó ne sami ne stariši, kam naj gredo.

Ako še je dijak, ki ne more dalje v učenju in nima veselja do kmetijstva, mlad, naj se mu pokaže na kako rokodelstvo ali pa na trgovino. Posebno kot trgovski pomočniki se jim ponuja, če so pošteni in uporabni, dovolj lepa bodočnost. Gimnazijci in realci, kojim dela preglavice priučenje tujih jezikov in ki imajo vkljub temu veselje do študiranja, lahko prestopijo tudi v učiteljske, če se čutijo poklicani. Učiteljske se zvrši v štirih letih in dijak pride do kruha. Kdor je zvršil vsaj tri razrede kake srednje šole, lahko vstopi tudi v kako obrtno šolo, ko mora obiskovati tri leta. Postane lahko vodja kake obrti v večji obsežnosti. Kdor je izvršil štiri razrede srednje šole, lahko vstopi tudi v trgovsko visoko šolo, ko mora obiskovati tudi tri leta. Postane lahko potem vodja kake trgovine, računov vodja (n. pr. v posojilnici, pri mestnih upravah), knjigovodja ali potovalec in ponujevalec v trgovskih zadevah. S štirimi gimnazijskimi razredi lahko vstopijo zdravi mladeniči tudi v kadetne šole. V teh šolah je treba ostati štiri leta, da pride do službe.

Mnogo mladeničev se s petim gimnazijskim razredom obrača tudi do pošte, do železnice in do finančnih direkcij. Toda tukaj je treba sedaj dolgo čakati, ker se jih mnogo oglašajo celo z maturo. Zdrav mladenič s petimi srednješolskimi razredi, ki ne misli ali ne more dalje, lahko gre tudi prostovoljno k vojakom ter se potem javi za vojaškega uradnika v Bosni ali Hercegovini.

S šestimi gimnazijskimi razredi se more priti k davkarji. Tudi lekarski pomočniki

potrebujejo šest gimnazijskih razredov. Najprej morajo v učenje za tri leta v lekarno in potem se dati vpisati v farmacevtski kurz na filozofski fakulteti kakega vseučilišča. Kdor hoče postati živinozdravnik, mora imeti šest gimnazijskih razredov ter obiskovati tri leta c. kr. živinozdravniški zavod na Dunaju.

Kdor je zvršil spodnjo gimnazijo, realko ali učiteljske, lahko se da vpisati v kako poljedelsko, rudarsko ali gozdarsko srednjo šolo, koja ga usposoblja za učitelja za male poljedelske, gozdarske in rudarske šole. Malo poljedelsko šolo imamo n. pr. v Mariboru. Razven učitelja postane lahko tudi v svoji stroki uradnik, bodisi privaten ali draven.

S tem smo pokazali našim mladeničem nekatera pota, koja lahko nastopijo, ako nimajo sreče v dosedanjih študijah in ne veselja za domače kmetško delo. Mogoče, da na to ali ono pot, ki je tudi mogoča, nismo opozorili. V korist dobre stvari bo, ako nas čitatelji na take nedostatke opomnijo, kajti več ljudi več ve. O priliki prinesemo tudi članek, ki bo pokazal našim kmetskim čitateljem, kam se lahko spravijo svoje sinove koj iz ljudske šole, da jim dajo večjo izobrazbo ali pa zagotovijo boljši kruh.

Slovenci moramo skrbeti, da prodremo polagoma s svojimi ljudmi v vse stroke človeškega znanja in dela. Vsak Slovenec naj bo na svojem mestu ter naj vrši nalogo, ki mu jo je Stvarnik odločil, sebi v korist in narodu v čast. Čim bolj bomo imeli v različnih strokah domače ljudi, tem bolj se bomo tudi razvijali in utrjevali. Izpodrinili bomo

Listek.

Jeruzalemsko romanje.

(Piše prof. J. Zidanšek.)

23. Slovo od Jeruzalema; iz Jafe v Hajfo in odtod v Tabarijo; jezero genezareško.

Prišel je čas ločitve; v nedeljo 1. majnika odpeljali smo se iz Jeruzalema. Že zgodaj zjutraj slišalo se je s trdnjave in Davidovega stolpa mogočno streljanje in gromenje; kočije so drdrala ter jezdec dirjali po prašnih ulicah in sploh celo mesto kazalo je ta dan nekako slovesno lice. Zakaj pa? Ali so hoteli Jeruzaleščani spodobno pozdraviti in poslaviti Marijo, majniško kraljico? Ali se je vse to godilo v čast in slovo odhajajočim avstrijskim romarjem? Ali so mar celo socialdemokrati zaropotali in svetu naznanili, da hočejo z rogoviljenjem in pohajkovanjem praznovati prvi majniški dan? Ne; na take reči še ne misli večina tamošnjih prebivalcev, ampak muhamedani obhajali so svoj velik spomladanski praznik, ki se imenuje Bajram.

Naše kratko bivanje v Jeruzalemu bilo je sicer v marsikaterem oziru neprijetno in

za vse romarje več ali manj trudapolno; a zdaj, ko smo se poslavljali od sv. mesta, bilo nam je težko pri srcu, ker smo se morali ločiti od Božjega groba in drugih svetih krajev. Mnogi romarji, posebno duhovniki, prebedeli so še to zadnjo noč v cerkvi Božjega groba in zjutraj tam maševali, oziroma sv. obhajilo prejeli. Ob 6. uri bili smo že vsi romarji pri zajutreku zbrani in vozovi pripravljeni, da nas popeljejo na jeruzalemski kolodvor; s solznim očesom ozrli smo se še enkrat nazaj na goro Kalvarijo, od koder je najlepši razgled izmed vseh zemeljskih gor, namreč razgled čez neskončno usmiljenost in ljubezen Boga Očeta, ki je dal svojega edinorojenega sina — v smrt, za nas grešnike. — Poprašujete me, kam zdaj potujemo; ali se peljemo že proti domu? Da; vozimo se nazaj v Jafu po isti železnici, po kateri smo se bili sem pripeljali in vendar še ne gremo domú, ampak iz Judeje v Galilejo. Seveda kdor potuje peš ali na konju po sv. deželi, bo drugače ravnal; namreč tak bo šel iz Jeruzalema naravnost proti severu t. j. skoz Samarijo v Galilejo; pa vporabil bo za pot 3 ali 4 dni, ker mora opoldne vsled hude vročine nekaj ur počivati; mi smo pa bili drugi dan že sredi Galileje. Vkljub temu se nas je bilo oglasilo nekaj srčnih možakov, da hočemo na svoje (nove) stroške jahati iz

Jeruzalema v Nazaret; toda še o pravem času smo si stvar premislili in se pridružili ogromni večini romarjev, ki je potovala po krajši in varnejši poti, po morju. Razume se, da na ta način nismo mogli obiskati Samarije, razun da smo z ladije gledali njene bregove; sicer pa ta dežela itak ni tolikega pomena, kakor oni dve palestinski pokrajini Judeja in Galileja. — Ko se pripeljamo v Jafu, gremo kar hitro k morju, da se vkrčamo na svojo ladijo; a kako se prestrašimo, ko vidimo, da je morje razburjeno in se močni valovi s strašnim bučenjem razbijajo ob skalnatih pečinah; pa obotavljati se nismo mogli in smeli, ampak izročili smo se Marijinemu varstvu in se vsedli v pripravljene čolne, ki nas naj prepeljejo do parnika zunaj na morju. Strašno lepo je bilo gledati, kako so čolníci plesali in se zibali po šumečem morju; zdi se, da včasi napravijo valovi hribček, na katerem se samo za trenotek prikaže stokajoč čolník; pa že v drugem trenutku sunejo ga isti razburjeni valovi v grozen prepad. Menim, da nas je pri tej vožnji vse bilo strah; pa nekatere ženske menda niso več vedele, ali še živijo ali ne več, ker morali so jih s čolnov na ladijo takorekoč pometati, kakor žaklje ali vreče. Spominjali smo se takrat izreka Božjega pri preroku Izaiju (51, 15): «Jaz pa sem Gospod, tvoj

tuje ljudi iz naših krajev in na slovenski zemlji bo Slovenec sam gospodar. Zato pa neumorno naprej v delu in učenju!

Nemška nestrpnost.

O priliki ustanovne slavnosti češkega sokolskega društva »Fügner« v Hernalsu na Dunaju je prišlo do nemirov, katere so uprizorili nemško narodni dijaki. Napadali so na surov način Sokole, goste in sicer tudi ženske. Nemška omika! Sokoli so se morali braniti in nekateri nemški razgrajali so jih morali celo kleče prositi odpusčenja. Nemce jezi, da Dunaj ni nemško, ampak večjezično mesto, tudi s slovanskimi narodnostmi.

Dva učiteljska shoda.

Liberalni in socialdemokratični nemški učitelji iz cele Nižje Avstrijske so imeli v Zwettelu zborovanje, ob koji priliki so govorili gromeli proti strankam, ki zahtevajo krščanskega duha tudi za šolo. Kot »trumpf« krščanskih strank so proglasili neumnost, kot svoj »trumpf« pa omiko. Ves razsodni svet se jim smeje. Pripoznali pa so, da postajajo vrste takozvanih učiteljskih »mladičev« redkeje. Med učitelji ne samo Nižje Avstrijske ampak cele Avstrije se je začel namreč pojavljati odpor proti brezvernim »mladičem«. Krščansko misleči učitelji se zbirajo. Dne 25. t. m. bodo imeli v Dornbirnu svoje zborovanje. Mi želimo zborovanju najboljših uspehov. Tudi med slovenskim učiteljskim na Štajarskem se giblje v tem oziru.

Kranjska kmetijska družba.

Zadnji teden bi se imela vršiti volitev nekaterih odbornikov za kranjsko kmetijsko družbo. Kmetje so prišli v velikem številu k volitvi, da si izberejo može svojega zupanja. Predsednik ces. svetnik Murnik s svojimi somišljeniki pa se jih je zbal ter zaključil zborovanje, češ, da je v dvorani preveliko kmetov, kojih ne pozna in jih torej tudi ne more pri volitvi nadzorovati. Kmetom prijazna katoliško-narodna stranka namerava za kmete ustanoviti novo kmetijsko družbo ter sedanjo prepustiti mestni gospodi. Pri nas na Štajarskem je že itak kmetijska družba tako urejena. Za kmeta, posebno za spodnještajarskega, ne stori ničesar. Tudi podružnice na Spodnjem Štajarskem so v rokah mestnih gospodov, ki rabijo kmetijsko družbo za svoje potrebe. Noben slovenski poslanec se ni našel, ki bi v deželnem zboru opomnil javnost na popolno brezvrednost kmetijske družbe za Spodnji Štajar.

Razmere na Goriškem.

Na Goriškem se je začel med Slovenci razpor. Na jedni strani stojita dr. Gregorčič in grof Coronini, na drugi strani dr. Tuma in urednik Gabršček. Gregorčičeva stranka ima svoje glasilo v novoustanovljeni »Gorici«, Tumova stranka pa v Gabrščekovi »Soči«. Nam, ki smo navezani samo na temna časni-karska poročila, je težko spoznati bistvene vzroke razpora. Ako je razpor res samo osebnostnega in načelnega značaja, upamo, da se kmalu poleže in nastopi zopet goriškim Slovincem toli potrebna edinost.

Dopisi.

Iz Jarenine. (Ciril-Metodova slavnost.) Letos je tretjkrat priredilo naše delavno kmečko bralno društvo svojo Ciril-Metodovo slavnost, ki se je lepo obnesla. Ker je bilo v nedeljo vreme ugodno, je bila udeležba prav obilna. Iz Maribora so došli vrli naši prijatelji prof. dr. Medved, dr. Kovačič ter trgovec Dolenc. Središče celi slavnosti je bil prekrasni slavnostni govor vlč. gospoda prof. dr. A. Medveda.

Govornik pred vsem blagruje jareninsko ljudstvo, da še v njem živi do danes spomin na sv. brata, ki sta pred 1000 leti tod hodila in učila; zato je prav, da jima v čast prireja slavnosti. Potem pa mu v poljudni besedi priporoča tri reči: 1. Sv. brata sta nam prinesla edino pravo vero. Ohranite jo zvesto, ona je temelj vaše časne in večne sreče. Povsod, kjer je naše ljudstvo verno, je tudi srečno in ima vsega obilo. Ne dajte se zapeljati krivim prerokom, ki celo že med Slovenci delujejo za prazno luteransko vero. Jarenina je do sedaj zvesto čuvala najdražjo dedščino prejeto od sv. bratov, daj Bog, da bi tudi v bodoče ostala na najboljšem glasu! 2. Skrbite za poduk! Sveta brata sta predstavila sv. pismo v slovenski jezik in sta povsod podučevala naše prednike. Če bi dandanes živela, bi spisala še druge podučne knjige in bi tudi na shodih podučevala svoje ljudstvo. Več kdo ve dandanes, boljše je; le z obilim znanjem si bomo pomagali in premagali naše nasprotnike. Berite za to radi dobre knjige in časopise in se udeležite vsakega shoda, ki ga vam priredijo prijatelji naši. 3. Ljubite svoj materni jezik. V njem sta oznanjevala sveta brata božje resnice, v slovenskem jeziku sta popevala sveto mašo. Zato je slovenski jezik posvečen jezik. Kdor svoj materni jezik zamuja in zataji, več ni

pošten človek pa tudi kot kristjan ni kaj prida! Zato pa ostanite vsaki čas dobri katoliški Slovenci!

To je kratka vsebina lepega govora, katerega je ljudstvo pazljivo poslušalo in končno navdušeno odobravalo. Domači pevci so prav lepo zapeli več v srce segajočih milih pesmic, mladeniči in dekleta pa so se skazali kot prav dobri deklamatorji. Vmes pa so mogočno pokali možnarji z bližnjega hriba sv. bratoma v čast. Slavnost se je končala s papeževo himno. Na to je sledila prosta zabava pri g. Cvilaku.

V novejšem času si različni zapeljivci prizadevajo, da bi pokvarili tudi dobro jareninsko ljudstvo. Pa ne bo šlo. Ta slavnost še nas je zopet bolj utrdila v ljubezni do sv. vere in do sloven. domovine. Najdražjih svetinj si nikdar ne pustimo izruvati iz naših src. Da bi vero zaničevali in grdo psovali svoj narod,

Nikdar tega ne storimo,
Za svetinje raj umrmo!
bodimo junaki vsi
v borbi za svetinje tri!

Varujmo zvesto jih, nevstrašno vedno:
očetov vero, jezik, zemljo dedno!

Gornja Radgona. Veselo je čitati v različnih časopisih, kako so obhajali tuintam slovesnost sv. Cirila in Metoda. Tudi pri nas smo videli na predvečer mnogo kresov, da celo odmevanje topičev je naznanjalo po širokem murskem polju, da se začne gibati slovenska kri. V nedeljo 9. t. m. so priredili vrli domači tamburaši koncert na krasnem vrtu gosp. Osojnika. Koncert je bil nepričakovano dobro obiskan. Vključ majhni vstopnini se je nabrala precej lepa množica, od katere se je darovalo čistega dobička Ciril-Metodovi družbi 18 kron, in petrovskim siromakom 18 kron.

Srčna hvala se izreka vsem blagim gostom za obilna preplačila. Blage goste je pozdravil v kratkem in jedrnatem govoru gosp. Čirič od Kapele. Obiskal nas je tudi g. Majžer, visokošolec v Gradcu, kateri nam je razložil pomen naše veselice. Da je segala njegova beseda v srce, nam je dokaz burno ploskanje. Da pa je bila naša slavnost nepričakovano vesela, se moramo zahvaliti našim vrlim pevkam in pevcem. Zdravite se vsi Petrovčani, ne teptajte, ampak spoštujte svojo mater Slovenijo! Ker kdor se sramuje maternega jezika, ni vreden, da ga slovenska zemlja nosi. Ako pa se dragi Petrovčan spominjaš gesla: »Vse za vero, dom cesarja,« ti ne bo mogoče se sramovati maternega jezika i sv. vere. Da bi se skoraj zdramili, v to nam pomagaj Bog!

Bog, ki morje razburjam, da se njegovi valovi napenjajo; Gospod vojskinih trum mi je ime;» zares, na morju čuti in spozna človek prav dobro, da je ljubi Bog našega življenja Gospod in da nobena žival ne diha in ne živi brez njega. —

«Hvala Bogu, da smo zopet doma,» tako so mnogi vzkliknili, ko so vstopili v svoje lepo osnažene in ozaljšane kabine; naš parnik »Urano« je namreč celi teden brez posla čakal pred Jafo, pa vendar pomorščaki niso smeli ne za trenotek stopiti na suho zemljo, ampak kapitan jim je ukazal, da morajo v tem času ladijo celó umiti, pobarvati in okinčati, kar so tudi izvrstno izvršili; najlepše ovenčan s palminimi vejami in cvetlicami je bil salon ali obednica I. razreda, kjer je pa južnalo le kakih 20 romarjev. Tudi to navado je imel naš kapitan, da nas je celo ometal in obsipal z rožami ter cvetličnim perjem, kedar smo se vračali s suhe zemlje na ladijo; in še dva slavoloka ali transparenta je bil postavil, enega z napisom: »Dobro došli, ljubi romarji,« drugega pa: »Gospod je tvoja luč.« Dva strela sta zagromela iz naših ladijinih topov (kanonov) in veseli smo odplovili opoldne iz Jafe proti severu. Ker je bilo morje burno, zato se je kmalu prikazala morska bolezen pri nekaterih romarjih; pa že čez nekaj ur zagledamo

lepo goro Karmel in to nas je zelo pomirilo, ker smo vedeli, da se zdaj peljemo samo do tod; in res, ob 6. uri zvečer vstavili smo se ob severo-vzhodnem vzhodu karmelske gore pred lepim mestom Hajfa*) v akonskem zalivu. Sicer pa nismo smeli še ta večer stopiti na suho zemljo ali se izkrcati, temveč smo na ladiji prenočevali; ob 9. zvečer smo še skupno opravili šmarnice.

Drugo jutro je pa že čakalo kakih 20 močnih kočij na morskem bregu, ki naj nas še ta dan pripeljejo v Tabarijo ob jezeru genezareškem. Ta vožnja bila je vsaj za mene na celem romanju najhujša; le pomislite; 12 ur na vozu sedeti in drdrati čez hribe in doline, skoz reke in potoke, po strmih klancih in tik strašnih prepadov; nikdar bi ne bil verjel, da so Turki tako nemarni, ker ne popravljajo ne cest in ne stavijo mostov, ampak pustijo vse tako, kakor je bilo šod

*) »Voditelj« II. letnik, zvezek 3. str. 201 piše: »Akon sedaj Hajfa«; to je napačno, ker Akon je več ur oddaljen od Hajfe (ta oblika je boljša) ali od starega mesta Hefa. Še nekaj drugih krivih podatkov našel sem v spisu »Sv. dežela ob Kristusovem času« in zato se bo pazni bravec hitro prepričal, da se moj spis v marsičem ne strinja z Lesarjevim; to prihaja od tod, ker g. pisatelj ni obiskal sv. dežele in ker menda rabi slabe in zastarele vire; škoda bi bilo, ako bi te pomote prešle v slovensko knjigo. K sreči pa Slovenci že imamo prav dobro in zanesljivo poročilo o sv. deželi v dr. Lampetovi knjigi: »Jeruzalemski romar.«

nekaj. Ceste so tako slabe, da smo se vedno morali z obema rokama držati za kakšno slonilo, ker sicer bi bili vsi z vozov popadali. Sicer smo kočijaža opominjali, naj previdno vozi; pa kaj je njemu Arabcu bilo za to mar, saj nas ni razumel, ker vedel je le samo dve nemški besedi: gut (dobro) in pa: macht nichts (nič ne dene). Ko moj češki tovariš pri nekem ovinku močno butne s svojo glavo ob železno kočijino naslonilo, se spravimo vsi drugi nad rjavega voznika in ga pošteno skregamo; a on se kratko odreže: macht nichts in se začne smejati; tu ga imaš norca; seveda se zdaj tudi mi nismo mogli več jeziti. Spoznali smo sčasoma, da ne smemo Arabca nikoli kregati, temveč ga vedno hvaliti, tudi za največje budalosti. Če je na pr. zavozil na kak nevaren kraj ali če smo divje dirjali po strašni strmini navzdol, kjer bi se bilo moralo po naših mislih vse zdrobiti, smo ga pohvalili in rekli: gut; oh, to je bilo mazilo za njega; z veseljem je ponovil: gut in vsi skup smo se glasno smejali, kedar smo že bili nevarnost srečno prestali. Naglo in drzno znajo voziti dunajski in neapolitanski fijakerji, a vse druge prese-gajo arabski, s svojimi lehkimi, pa vstrajnimi konjički.

Posameznih krajev in vasi, skoz katere ali mimo katerih smo se vozili, ne bom na-

Iz Slovenske Bistrice. (Posojilnica. Električna železnica. Židovski slepar.) Naša posojilnica je kupila na glavnem trgu ležečo hišo od g. P. Novaka, tako da imamo tudi tukaj zdaj svoj narodni dom. V prvem nadstropju se bo priredila dvorana za narodne shode in veselice in upati je, da si tukajšnji narodnjaki vendar enkrat ustanove bralno in pevsko društvo. Gosp. P. Novak pa ostane še tudi zanaprej gostilničar v tej hiši in bode, kakor dozda, postregel z izborno kapljico tukajšnjih gor.

Že dvakrat se je tukaj mudil neki inženir elektriške tvrdke Ganz i. dr. iz Pešte ter meril, koliko konjskih sil bi se dobilo od našega potoka tam, kjer v črešnarjevem grabnu pada čez skalovje. Zračunal je, da bi se dobilo 340 konjskih sil, od katerih bi se 140 porabilo za električno ozkotirno železnico od Zgornje Bistrice do železniške postaje, druge sile pa bi bile na razpolago za fabrike, mestno razsvetljavo itd. Zdaj se neki že izdelujejo načrti, toda ni lahko verjeti, da bi se dobili potrebni kapitali za tako podjetje.

Neki židovski slepar si je pridjal ime Engerlengy, ki je trgovec v Pešti, tudi žid. Kupil je kot tak pred nekaj tedni od gospe P. v Gradcu grajščino Statenberg za svoto 150.000 gld. s tem, da jej bo od oktobra naprej v obrokih plačeval kupnino. Are nobene ni dal in čuditi se je dotični lastnici, da je bila tako lehkoverna. Njeni zastopnik, neki odvetnik v Slov. Gradcu, je sicer vprašal v Pešti, kaj je z Engerlengy in dobil odgovor, da je dobra tvrdka. Novi lastnik se je precej v Statenberg odpeljal in prodajati začel živino iz hleva in les iz gozdov. Med tem je vendar dotičnemu odvetniku se cela stvar sumna zdela in odpeljal se je v Pešto: kako se je začudil, ko pride k pravemu Engerlengy-ju, ki o celam kupu nič ni vedel. Tisti slepar pa je bil tako predrzen, da s par tiščaki, ki jih je v naglici pridobil, ni zginil, ampak se peljal v Zagreb, odkoder se je vrnil v Poličane, kjer ga je pa že čakal žandarm, da ga je odgnal k tukajšnjemu sodišču v zapor. Našli so pri njem še 900 gld. Njegovo ime je, kakor je povedal, — Samuel.

Iz ptujske okolice. Dan 9. julija t. l. je bil za nas Krčevinarje zares narodni praznik. Kmetijsko bralno društvo nam je namreč zopet priredilo narodno veselico, oziroma Ciril-Metodovo svečanost, katere se je udeležilo toliko ljudstva iz mesta in okolice, da so bili prostori na prelepo okinčanem vrtu g. Gregorca prenapolnjeni. G. predsednik pozdravi najpoprej vse navzoče in odda besedo

č. g. o. Lenartu, kateri nam v jedernatih besedah razloži življenje in delovanje sv. blagovestnikov, priporoča nazadnje rabo Ciril-Metodovih svičnikov, šibic in kave. Nadalje govori g. dr. Brumen v jako poljudnih besedah o stanju kmetijstva pred 50 leti in sedaj ter navdušuje, da se naj posebno kmetje oklenejo bralnega društva, kajti le z branjem dobrih časopisov in knjig si moremo pridobiti potrebno omiko in znanje socialnih razmer.

G. predsednik napije sivolasemu starčku sv. očetu in preblagemu vladarju cesarju Franc Jožefu, da bi ju Bog ohranil še mnogaja leta. Med drugimi nabitnicami se je tudi napilo č. g. F. Gomilšek, kaplanu v Jarenini, kateri je ustanovitelj in velik podpornik društva, ter mu je ljudstvo iz velike hvaležnosti zaklicalo trikratni živijo. Vmes so sledile lepe slovenske pesmi vrlih ptujskih pevcev in deklamacije, tako do je mogel vsakdo reči z veseljem: res prav veselo je bilo; le da bi nam kmalu bralno društvo zopet priredilo kakšno veselico. Res milo so donele po krčevinski dolini lepe navdušene slovenske pesmi in takorekoč dramile nekatere zaspane Krčevinarje iz narodnega spanja, vsled katerega je dobila Krčevina pri zadnjih volitvah črni madež. Delajmo vsi za enega in eden za vse v prospeh in blagostanje toliko potrebnega bralnega društva. Zbudimo se iz dosedanje zaspanosti in ponosno stopajmo na dan, da vstane okolica krčevinska iz narodne zaspanosti in si opere rano, katero so ji prizadjali lastni sinovi radi straha pred ptujskimi posilnemci.

J. K.

Sv. Marjeta niže Ptuja. — Gospod urednik! Do sedaj me še gotovo ne poznate ne po imenu ne osebno in sicer zato ne, ker se moje ime najde zelo redko po svetu in ker še v Vaših krajih tam na Štajarskem do letos nisem hodil. Sedaj se Vam pa predstavljam kot Marko Korun, vinski trgovec v Trstu. In kaj mislite, zakaj pa Vam pišem od Sv. Marjete in ne iz Trsta? Zato ne, ker to, kar je v Trstu zanimivega, prinašajo naši domači časniki, to pa kar je drugod, bi morali prinašati ondotni, da se tako domače imenitosti zvedo po svetu. Poročal bi Vam pa rad z Vašim dovoljenjem nekaj s svojega potovanja. Veste, vinski trgovec, ta Vam pride daleč po svetu. Njemu so znane vse vinske gore, kakor tudi podzemeljske kleti tudi najrevnejšega juda, ki «dela» vino, zato pa ve vinski trgovec povedati tudi marsikaj. Da pa pridem k stvari, povem Vam, da sem to leto v mesecu juniju se odločil, da poskušam osebno Vaše slavno vino iz Haloz.

cele karavane. Tudi mi smo srečavali dolge vrste težko obloženih kamel, ki prenašajo žito iz rodovitne ravnine Hauran v druge kraje. Njih gonjači so na prav slabem glasu kot roparji in tatje; večkrat se je že zgodilo, da so po noči pokradli in izpili vse vino domačim voznikom, ki prevažajo blago iz Hajfe v Nazaret in druga mesta; a nekoč bili so slabo zadeli; napili so se neke tekočine jim nalašč nastavljene, ki je sicer včasih dobro zdravilo za človeka, katera pa ima to lastnost, da ne ostane dolgo v telesu in še tudi vse drugo prežene; kako so se neki zjutraj ponočni tatovi zvijali in po zemlji valjali, domačini pa smejali; reklo se nam je, da zdaj hauranski gonjači in vozniki v teh krajih ne kradejo več; pač res, vsaka bolezen ima svoje zdravilo.

Solnce je že zahajalo, ko smo v jordanški dolini zagledali krasno bliščeče jezero Genezaret; pa še le ob 8. uri zvečer bili smo na svojem današnjem cilju v mestu Tabariji, ki stoji celo ob jezeru. Pozidal ga je tisti Herod, ki je dal Janezu Krst. glavo odsekati in ga je imenoval Tiberias, v čast takratnemu rimskemu cesarju, trinogu Tiberiju. Mesto se je najbolj razvijalo ob Kristusovem času; a zdi se, da se ga je Zveličar izogibal, ker se le pri evangelistu Janezu parkrat imenuje. Tudi judje niso se hoteli

Vsedem se v Trstu na brzovlak in kmalo sem bil v «Moschganzen», kjer sem izstopil, ker sem od tam, kakor se mi je reklo, imel najbližjo pot na Zavrač. Najel sem si voznika, šaljivega starca, ki me je kratkočasil celo pot. Spoznal se je sam dobro na vino, zato mi ni trebalo iskati drugega mešetarja. Peljala sva se čez Dravo po brodu. Ko plačam, dobim listek in kdo popiše moje začudenje, ko berem: St. Margarethen—Ueberfuhr. Rekel nisem nič, a mislil sem si: Onstran Drave je gotovo že vse nemško, ker se že na brodu ta spaka tako šopiri. Kupil sem dobro in sicer toliko, da mi je zmanjkalo denarjev. Brzjavil sem domu in čez tri dni sem upal, da bodo denarji na pošti v «Moschganzen».

Zapustil sem torej prijazni Zavrač, da bi poiskal pošto v «Moschganzen». Reklo se mi je, da je blizu kolodvora. Šel sem na kolodvor in od tam sem namenil preiskati vsako hišo, da najdem pošto. Prvi dve, kakor nalašč za pošto, nista bili; korakam dalje po cesti in tu zagledam neko zarjavelo tablo, na kateri je stalo mogočno: «K. k. Postamt Moschganzen» na sredi pa ces. orel. Mislil sem si, to mora biti pošta. Vstopim torej pri vratih, ki sem jih videl, a nesreča — stopil sem v kuhinjo. Cvrlo se je in pražilo, da je bilo veselje. «Tu ne sme notri, tu je kuhinja», oglasi se nekdo za vratmi. »Vidim, da je kuhinja, a kje se pride na pošto?, povprašam ponižno. «Idite okoli», bil je kratek odgovor, in hitro sem jo pobrisal nazaj, samo enkrat sem še hitro pogledal na velik «šnicelj», ki me je prav prijetno s svojim duhom šegetal po nosu. «Idite okoli», se mi je reklo, a na katero stran nisem vedel. Napis je bil na tej strani, kjer se ne sme notri, sedaj pa človek naj ve, kje da je pravi vhod. A udal sem se v usodo, kakor jud, če ga vržeš pri enih vratih iz hiše, pa pride na nasprotni strani nazaj. Šel sem «okoli»; precej velik ogelj sem obhodil, a nazadnje prišel vendar do velike «lese». Hotel sem odpreti, pa ni šlo. Kaj početi? Več vhodov menda ni, ko dva. Pri enem sem moral nazaj, tukaj pa ne morem notri. Hajd čez leso! Z veliko težavo sem zdeval svoje 40 let stare kosti in nekaj mlajšo mast čez «leso» in gledal sem, kje bi našel kaka vrata. Vrata sem sicer zagledal, pa kako priti do njih. Pred menoj je ležal velik kup gnoja, ki ni dišal tako, kakor «šnicelj» na oni strani hiše, ozka pot pa, ki je bila med gnojem in plotom, bila je pod vodo, ki se je vsled obilnega deža prejšnji teden zbrala okoli gnoja. Zdaj da bi mi prišla misel, kaj je bolje: prebresti gnoj ali gnojnico? Mislim si: boljše bo po gnoju, vsaj

števal, ker si jih itak nihče ne zapomni; samo to rečem, da je Galileja dandanes bolj rodovitna in lepše obdelana, kakor Judeja, ki je povsem le bolj podobna puščavi. Počivali smo na tej mučni vožnji trikrat; in sicer prvokrat v sredi lepega hrastovega gozda, kakor cigani, ki so danes tukaj, jutri tam; kako je hladna senca ugajala romarjem, ki že tri tedne niso več videli pravega gozda! Tudi v drugem oziru zdelo se mi je včasih, bili smo podobni ciganom ali pa komedijantom; kedar sem pogledal celo vrsto podolgovatih naših kočij, pokritih z jadrovino (belkastim platnom), prišla mi je nehote na misel ta primer. Drugokrat smo si odpočili poldrugo uro v Nazaretu, kjer smo pri oo. frančiškanih obedovali: nazaj gredé smo pa skorej dva dni tu ostali in zato hočem tudi jaz šele prihodnjič govoriti o «galilejski cvetlici» t. j. o Nazaretu. Po Galileji je namreč naša romarska družba potovala v dveh oddelkih; med tem, ko smo se mi mudili ob jezeru genezareškem, ogledala si je druga polovica goro Karmelsko in Nazaret; enkrat smo se srečali in srčno pozdravili in sicer blizu gore «Osem blagrov»; čez štiri dni pa smo se zopet sešli na ladiji, ki nas je čakala pred Hajfo. Tretjokrat smo si pa oddahnili v neki pusti dolini, kateri se je poznalo po razhojeni zemlji, da na njej postajajo in prenočujejo

naseliti v Tiberijadi, ker so vedeli, da je tukaj poprej bilo grobišče; toda po razdejanju jeruzalemskega mesta in templja bilo je ravno to mesto središče judovsko, sedež velikega zbora in visoka šola rabinske učenosti. Tudi sv. Hieronim je bil prišel tu sem, učiti se hebrejščine ali judovskega jezika; in še dandanes kažejo se zunaj mesta grobovi slavnih judovskih rabijev ali učiteljev, kakor so bili na pr. Majmonides, Ben Akiba in Johanan Ben Sakai. Prebivalcev šteje Tabarija sedaj 3700, izmed katerih je judov (domačih in od drugod došlih) 2200 (ne 5000, kakor se nekje bere); pa središče starovernega judovstva ni več tukaj, ampak v več ur oddaljenem gorskem mestu Safedu, odkoder nas je bil prišel pozdravit avstrijski konzul ali zastopnik v lepi opravi (rdečo suknjo, bele hlače in sabljo na strani). Tabarija dandanes ni lepo mesto, temveč je zelo podobno razvalini, ker ga je skorej celo vničil strašansky potres l. 1837, ki je 700 ljudi umoril. Ulice so tesne in umazane; hiše nizke in borne, pa z mičnimi dvorišči in vrti. Pa še nekaj; povsod je vse polno — bolh in bolhačev; zato imenujejo Arabci Tabarijo prestolno mesto kralja vseh bolh. Mogoče, da se kdo huduje nad menoj, ker take reči omenjam; toda prijatelj, idi v Tabarijo in potem me kregaj; ko sem bil že doma v Evropi, bil sem še poln srbečih

ne bom moker. Počasi in pazno lezem čez kup. Storil sem že nekaj korakov, kar zagrmí nekdo pred menoj: «Kaj hodite po mojem gnoju, tu ni nobena pot!» Kakor zakamenel sem obstal. Hotel sem nekaj reči, usta sem odprl, a glasa nisem vtegnil napraviti, zakaj s strahom sem zapazil, da se gnoj pod mojimi nogami vdira in da lezem notri. Koliko so mi dopuščale moje moči, obrnil sem svoj trebušček proti lesi nazaj in povem Vam, nazaj čez les sem zlezal hitreje ko notri. Bil sem zopet na cesti, kakor poprej. Na tistem sem klenil pošto, kuhinjo, les in gnoj, samo «šniceljna» ne. Nekje pa pridem do cilja, si konečno mislim, ter se obrnem k sosedu, kjer je bila, kakor sem sedaj spoznal, krčma mojega prejšnjega voznika. Povprašam majhno dekletce, so-li oče doma? Odgovorila je: Ne. Vprašam dalje: Kje se gre na pošto? «Tam okoli idite», odgovori ter pokaže na malo utico. Dam ji krajcar. Vesel «Bog lonaj» in zginila je. Mahnem jo «okoli» utice in zopet sem pred — lesu, ki pa na srečo ni bila tako močno zaprta, ko prejšnja, in z lahkega sem prišel na dvorišče, kjer sem s strahom opazoval na nasprotni strani kup gnoja, ki me je hotel potegniti v svoje notranje. Sedaj zapazim vrata, na njih napis, zraven škrinjico. To bo gotovo pravi vhod si mislim in stopim bližje. Pogledam najprej napis. Ko zapazim «Amtsstunden» šine mi v glavo: Aha, to preberi, mogoče, da si prišel napačni čas in iz urada boš jo moral pobrisati tako, kakor iz kuhinje in gnoja. Berem in berem in bral sem: «Po nedeljah in praznikah je pošta odvečara zaprta», zraven pa nemški. Hvala Bogu, da ni praznik, ne nedelja danes, drugače bi hodil zastoj ter se trudil «okoli», zakaj bilo je «odvečara». Pogumno primem za kljuko in vstopim. Bil sem v nekaki veži. Pred menoj vrata, na levo vrata, na desno vrata in zadej vrata, katera sem za slučaj nevarnosti pustil odprta. Najbližja so pred menoj. A ko se približam, čutim duh «šniceljna» in hitro nazaj. Zdaj pa zapazim na desno zopet «Amtsstunden» in tje se obrnem. Potrkam. Tenki «herein» mi dovoli, da vstopim. Vse «tajč». Dobil sem hvala Bogu svoj denar in kolikor mogoče hitro sem se odpravil, zaklinjaje se, da rajši ne pijem, ne kupujem in ne prodajam nobenega vina, kakor pa da bi, tako «okoli» moral iskati pošto. To se mi je, gospod urednik, zdelo vredno, da se objavi, zato sem Vam poslal to pismo, za katero sem imel časa dovolj, da sem ga spisal. Ko sem namreč plačal svoje dolgove in se odpravljaj na vlak, moral sem zopet mimo tiste lese in ko sem nekaj časa še gledal po

mozolov in zato nikakor ne morem pozabiti tiste zelo sitne nadloge. — Za nas je v Tabariji največja znamenitost cerkev sv. Petra in frančiškanski samostan, ki stojita tik morske obali in sicer na mestu, kjer se je Kristus po svojem vstajenju prikazal apostolom in je prvaku Petru izročil najvišjo pastirsko službo z besedami: «Pasi moja jagnjeta, pasi moje ovce». V cerkvi nahaja se lep bronast kip sv. Petra; podoben je celo onemu v cerkvi sv. Petra v Rimu, katerega verniki visoko čislajo in poljubujejo.

Jezero genezareško, ki se tudi imenuje tiberijsko ali galilejsko morje, je dolgo 21 km., široko pa 12 km., torej nekaj večje ko vrbsko jezero pri Celovcu; globoko je poprečno po 50 m. in njegova gladina je 191 m. nižja od sredozemskega morja. Pokrajina, ki ga obdaja, je bila nekdanje zelo rodovitna in lepa, kakor nam spričuje Flavij Jožef (Jud. vojska III. 10, 8); sadno drevje je neki rodilo celo leto; po nižjih bregovih je rastla zlahna vinska trta, po višjih pa so se razprostirali gosti, zeleni gozdi. Živahno gibanje bilo je na jezeru in ob njegovem bregu, ker mnogoštevilne barke z belimi jadrji plavale so po njem kakor ponosni labudi in okoli jezera bil je cel venec lepih vasij, trgov in mest. Toda največji ponos galilejskega morja je bil ta, da je po njegovih valovih hodil včlovečeni Sin

tistem kupu ter premišljeval, kako hudo se mi je godilo, prišel je vlak, nič se ni premišljeval, ampak odšel brez mene. Na vso jezo sem jo mahnil v krčmo, prosil papirja in črnila in evo Vam, kar sem napisal.

Z velikim spoštovanjem Vam udani
Marko Korun, vinski trgovec v Trstu.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

(Imenovanje.) Gg. profesorji na mariborski gimnaziji Ivan Košan, Fran Jerovšek, Ignac Pokorn, Fr. Metzler, K. Kirchlechner, Jos. Holzer so pomaknjeni v 8. plačilni razred. — Nadučitelj na leitersberški šoli g. Mihael Nerat je dobil naslov ravnatelja.

(Osebnosti.) Naš rojak, medicinec g. Leo Kreft, je bil danes dné 20. julija v slavnostni dvorani c. kr. dunajskega vseučilišča promoviran doktorjem vsega zdravilstva. — Doktorjem modroslovja je bil promoviran pred kratkim na Dunaju slovenski Mariborčan g. K. Lavter.

(Duhovniške vesti.) Župnijo v Laporjah je dobil kapelan slovenjebistriški č. g. Martin Medved, župnijo v Soboti kapelan vitanjski č. g. Martin Lah. Kot provizor v Razborje je prišel č. g. Herman Kapus, dosedaj provizor v Soboti. — Č. g. upokojeni župnik G. Cenc je v Laporju umrl in bil danes pokopan.

(Poroka.) Poročil se je dné 18. julija v Ptuju g. Ant. Jošt, suplent na nižji gimnaziji v Ljubljani z gđc. Tinko Cilenšek. Čestitamo!

(Umrla) je v Gorici (na svojem domu, kjer se je zdravila) dne 14. t. m. po dveletni mučni prsni bolezni v 29. letu svoje starosti gospa Angela Janša, soproga urednika našega lista. Naj v miru počiva!

(Delavsko gibanje v Mariboru.) Katoliško delavsko društvo v Mariboru je imelo predzadnjo nedeljo v svojih družbenih prostorih mesečno zborovanje. Društvena poročila pravijo, da društvo vedno napreduje. — Nemški govor je imel vlč. g. društveni predsednik. Slovenski pa sta govorila železničarja g. Gselman in g. Medvešek. Prvi je govoril, zakaj in kako moramo biti navdušeni za krščansko-socialne ideje, drugi pa je dajal nasvete, kako se socialni demokratije najlažje pridobijo ali vsaj vženejo v kozji rog, ako napadajo krščanske socialiste. Po govorih se je vnelo živahno razpravljanje o nekaterih najnovejših, ne ravno častnih dogodljajev med mariborskimi socialisti. Predlagalo se je tudi, da se prihodnje mesečno zborovanje vrši v Rušah.

Božji, da se je ob njegovih bregovih slišal presladki glas Jezusov. Kako je pa dandanes? Gore so gole in bregovi pusti; prijazna sela so zginila in povsod vlada žalostna, duhomorna tihota kakor na pokopališču. Tu se pač zopet jasno kaže, kako Bog kaznuje tiste, ki ne sprejmejo in ne poslušajo njegovega Sina; nehvaležna Galileja, kateri je najprej zasvetila luč Kristusove vere, sedi še zdaj deloma v temi nevednosti in nevere. Kdo se tu ne spominja besed Kristusovih: «Gorje tebi, Korozajn! gorje tebi Betzajda! zakaj ako bi se bili v Tiru in Sidonu (mestih paganskih) godili čudeži, kateri so se pri vas godili, bi se bili zdavnej v ojestrem oblačilu in v pepelu pokorili.» Oholi ljudje niso hoteli spoznati Kristusa; a ti krasno jezero Genezare, bilo si vedno zvesto udano svojemu Stvarniku in Zveličarju in zato še dandanes razveseljuješ oko in srce romarja tujca.

Smešničar.

Gospod profesor, čul sem da poznate vse moderne jezike?

Da skoro vse, samo jezikov moje žene in njene matere — še ne.

A.: Kdaj gledajo žabe skozi špegle?

B.: Kadar je led.

(Nesreča v Poljčanah.) Pišejo nam: Dne 12. julija ob 4. uri popoldne gredo šolski otroci na dom in vstopijo pod kap bližnje hiše, ker je že žugala huda ura: grom, blisk, dež in toča. Naenkrat zagrmí in več fantov, ki so pod kapom na klopi sedeli, se zvrne na tla, trije so takoj mrtvi, eden brezavesten in peti, ko ga vzdignejo, prestrašen zbeži, da ga ni mogoče spoznati. Toča hvala Bogu ni veliko škodovala.

(Poskušen samomor.) V torek dné 18. t. m. poskušala se je utopiti 19letna E. Kristov v Dravi poleg Lembaha. V bližini, kjer je skočila v vodo, je ribaril Augustin Gregor in s početka mislil, da se dekle hoče kopati. Ko pa vidi, da jo voda le odnaša od brega in da se potaplja, začel je misliti na rešitev. Skočil je v vodo, ter z nevarnostjo lastnega življenja rešil srečno dekleta. Dospel na breg je počakal, da se je deklina zavedla in jo potem odvedel k njenim staršem v Lembah. Ta slučaj se je naznanil obč. predstojniku v Lembahu, kateri je takoj celo zadevo naznanil politični oblasti. Pogumni mož dobi gotovo darilo za rešitev življenja.

(Olika celjskih Nemcev.) Preteklo nedeljo naredili so kolesarji pevskega društva »Slavec« v Ljubljani izlet v Celje. Ves celjski mob je bil vsled tega dogodka po konci. Pri koncertu, ki se je vršil zvečer na dvorišču Narodnega doma, tulila in razgrajala je ta ostudna druhal okoli Narodnega doma po svoji stari navadi; to nas ni presenetilo, ker so nam navade celjskega moba že davno znane. Metal pa se je ta večer iz demonstrativnega namena cvibak in cele grude jedilnih konzerv — iz bližnje vojašnice! Nekaj zagriženih vojakov (narednikov) si je namreč vzelo na civilistih, ki smejo popolnoma ne-kaznovano nagajati Slovincem, vzgled, misleč, zakaj bi si tudi mi te šale enkrat ne privoščili. Toda ti gospodje so se gotovo hudo zmotili, ako so mislili, da se sme v času miru mesto s puškami — s konzervami streljati. Zahteva vseh celjskih Slovencev je, da se taki, vse avstrijsko vojaštvo zasramujoči napadi v prihodnje onemogočijo. Upamo, da bo vojaško poveljništvo v tem slučaju, ki mu je znan, brezobzirno postopalo.

(Boj škodljivcem!) Ker se vedno bolj pogosto in vedno v večjem številu prikazujejo različni škodljivci in vsakovrstne bolezni na rastlinstvu, koje daje hrano našemu kmetu, in jih velikokrat kmet ne pozna ter se ne zna proti njim braniti, ustanovilo je poljedelsko ministerstvo na c. kr. poljedelskem kemičnem poskuševališču Dunaj II. Trummerstrasse 3, poseben odsek, ki bo brezplačno poljedelcu preiskoval bolezni ter jim dajal nasvete, kako jih zatirati. Na omenjeno mesto se naj obračajo poljedelci in ako ne poznajo bolezni, naj pošljejo okuženo rastlino, da se bodo z uspehom mogli bojevati zoper svoje sovražnike v vinogradih, vrtovih, gozdi in na travnikih.

(Na celjskih slovenskih paralelkah) je bilo v preteklem šolskem letu 128 učencev, izmed njih 14 odličnjakov. Na nemški gimnaziji je bilo 254 učencev, izmed kojih je do-bilo odliko 27 učencev.

(Cerkvene zadeve.) V Čadramljah bo 29. t. m. dopoldne posvečenje nove cerkve in velikega altarja, popoldne novega križevega pota, 30. t. m. sv. birma in 31. t. m. še posvečenje dveh stranskih altarjev. Vsi dobrotniki in prijatelji te krasne cerkve se pričakujejo k svečanosti.

(Kmetijska zadruga na Cvenu) je včeraj, v sredo, imela prvokratno žetev na svojem posestvu.

(Iz Ivanjec.) V nedeljo dné 23. t. m. ob 3. uri popoldne pride v Ivanjce g. Ivan Kač iz Žalca, da bode pojasnjeval, kako da ustanoviti tukaj prepotrebno kmetijsko zadrugo. Kmetje in tudi drugi gospodje, katerim vam je pri srcu blagor in razvoj kmečkega stanu, pridite poslušat!

(Iz Savinjske doline.) V začetku tega tedna je obiskal frančiškanski samostan v M. Nazaretu provincial č. g. o. Konstantin

Luzer. — Dne 17. t. m. je razsajala huda nevihta po gornji Savinjski dolini; silen grom in švigajoča strela sta povzročila mnogo strahu. Po nekaterih krajih je toča popolnoma pobila poljske pridelke. — Dne 12. t. m. je strela ubila na Pobrežah v Gornji Savinjski dolini dve ženski, ki sta na polju pleli; in istega dne je vdarilo tudi v kozolec posestnika Sečnika; kozolec je pogorel; omenjeni posestnik ni bil zavarovan. — V Soteski nad Litušem hotela sta dne 7. t. m. dva mlada fanta čez vodo z naloženim vozom posestnika Povšisnika, toda zašla sta pregloboko v vodo, ki je zanesla voz in oba konja v globočino. Utonila sta oba konja, in isto bi se bilo zgodilo tudi jednemu fantu, ki ni znal plavati, ako bi k sreči ne priplul splav, na katerega sta potegnili splavarja nesrečneža iz vode. Drugi pa, ki je znal plavati, se je rešil sam. Blago, ki je bilo na vozu, in pol voza so potegnili nekaj nižje iz vode.

(Očitno vprašanje) na slavni okrajni zastop Sv. Lenart v Slov. gor. glede okrajne ceste k Sv. Benediktu. Slavni okrajni zastop predobro vé, da ni pod solncem slabše ceste, kakor je ona, ki vodi od okrajne ceste k Sv. Benediktu; vendar doslej še ni storil nobenega odločnega koraka za nje zgradbo. Je-li treba prositi dovoljenja posameznih posestnikov, katerih vsak bi rad imel cesto mimo svoje hiše? Naj vendar pomisli slavni okrajni zastop, da je ravno benediška župnija najboljše in najimovitejša ter torej primeroma največ davka plačuje. In če ta župnija plačuje okrajne doklade, ne da bi imela kakšno korist od okraja, ni li potem vredna jedne uboge cestice, dolge poldrugi kilometer?! Svojih pridelkov ne more tako spečati in prodati, kakor drugi in koliko trpi uboga živina; malo težek voz že morata vleči čisto po ravnem dva para konjev ali volov. Naj že gre cesta mimo Svetih Treh Kraljev ali Sv. Benedikta, je vse jedna figa, samo da se zgradi. Zato pa Vas vprašamo: Kaj mislite storiti glede naše ceste? Kar mislite storiti, storite brž, a to Vas prosimo, odgovorite nam na naše vprašanje v «Slov. Gospodarju». — Več kmetov.

(Dvojezični poštni pečat.) Le kar nič se ne čudite, g. urednik, da je današnje pismo okrašeno z dvojezičnim pečatom? Kaj ne, kako lepo se bere: «Sv. Benedikt v Slov. goricah»? Toda prositi so morale naše občine za dvojezični poštni pečat. Čast vrlim občinam, zahvala pa poslancu Žičkarju, ki je prošnje izročil in podpiral na višjem mestu! Tudi zunanji poštni napis je dvojezičen.

(Pazite na otroke!) Oni četrtek se je ponesrečil pri Sv. Trojici v Slovensk. goricah Klemenčičevega viničarja 10letni fantič Ant. Grager. Prišel je preblizu mlatilnega stroja, kateri ga zgrabi za hlače in v trenutku mu zdrobi v gornjem delu obe nogi ter razpara trebuh, iz katerega se vsipljejo črevesa. Naglo prihitita duhovnik in zdravnik, a čudež bi bil, če fantič ozdravi.

(Prvi veliki shod) «Kat. polit. društva» za okraj Sv. Lenart v Slov. gor. se vrši v kratkem pri Sv. Trojici v Slov. goric. Name-raven shod mora biti vseskozi sijajen. Glavni namen mu bode: ustanovitev «kmetijske zadruge». Požrtvovalni strokovnjak Ivan Kač nam je že obljubil svoj prihod in svojo pomoč!

(Nemške vžigalice) prodaja in priporoča znani veliki trgovec pri Sv. Antonu v Slov. goric. In tje kaj zahajajo Slovenci, tam prirejajo slovenske veselice! Lepo pobratimstvo!

(Pozdrav kardinalu Missii.) Duhovniki dekanije ljutomerske, zbrani pri konferenci dne 12. julija, so poslali eminenci Jakobu kardinalu Missii brzojav, s katerim so izrazili svojo udanost, pa tudi svoje veselje zavoljo odlikovanja, ktero je dosegel prvi Slovenec, sin divnega murskega polja. Še isti dan je sprejel veleč. g. dekan Ivan Skuhala iz Gorice odgovor naslednjega zadržaja: «Vsem in vsakemu mojo najtoplejšo zahvalo s presrečno prošnjo, da se me tuintam spominjate v svojih molitvah.» Kardinal Missia.

(Iz Braslovč) nam pišejo: Dne 10. t. m. je skušal brezdelavni Kotnik, doma iz Konjic, na limance iz cerkvene pušice denar jemati, a cerkvenik ga je opazil ter izročil varnim rokam c. kr. orožnikov. Že štirikrat v zadnjih par letih so poskušali tatje ukrasti iz pušice cerkveni denar, a nobenkrat se jim ni šlo.

(Od Sv. Marjete niže Ptuj) se nam piše: Včasih se pri nas prikazuje človek, ki se imenuje nekega doktorja; kaj pa je po svojem poklicu, ne vem. Kakor se zdi, hodi zato po svetu, da vidi omiko raznih krajev. Ko je namreč prišel tukaj v neko gostilno ter videl, kako so delavci jedli iz ene sklede, izustil je modre besede, ki kažejo nedvomljivo učenega doktorja: «Dokler ljudje jedó iz ene sklede, se ne more govoriti o njih omiki». Učenemu gospodu bi svetovali, da počasti s svojo učenostjo druge kraje, kakor tudi, da vodi svoje nemškutarske učiteljice kam drugam na razgled, ne pa k nam.

(Izpred Radgone) se nam piše: Načelnik gornjeradgonskega okrajnega zastopa, gospod Bračko se rad ponaša, kadar je med Slovenci, da je tudi sam Slovenec. Kako je tično je njegovo Slovenstvo, nam kaže dogodek, ki smo ga izvedeli iz zanesljivih virov. Bračko je zahteval od uradov, da se mu pošljajo vsi odloki in vse uloge le v nemškem jeziku, slovenskih da ne bo več sprejemal. Glejte, tako je Slovenstvo našega načelnika. Sedaj se ne čudimo več, ako gospod Bračko pri Sv. Juriju v Vavpotičevi gostilni navdušen po zavzitem vinu kriči: «Heil und Sieg!» Volilci za gornjeradgonski okraj, izvijmo se iz objeta posilnemskega Bračkota, pokažimo, da nismo mladoletni, da tudi pošteni Slovenci znamo skrbeti za okrajne zadeve!

(Biskup Strossmayer.) Prihodnji ponedeljek dne 24. t. m. se pridejo Hrvati poklonit ekselenci škofu Strossmayerju na Slatini. Ob 12. uri je poklonitev, ob 2. banket pri Leitnerju «Hotel zur Post». Tudi več Slovencev pride.

Društvene zadeve.

(Čitalnica v Konjicah.) Po 15mesečnem boju priborili smo si prepotrebno čitalnico. — V nedeljo dne 23. julija t. l. se vrši ob polu 4 uri popoldne v posojilniški pisarni «osnovni zbor». Dnevni red: Pozdrav. Vpisovanje udov. Volitev odbora. Slučajnosti. Po zborovanju prijateljski sestanek na vrtu gostilne g. Suterja. — Slovenci s Konjic in okolice se vabijo, da pridejo polnoštevilno k temu zborovanju. Gostje dobrodošli! — Otvoritvena veselica čitalnice se vrši 15. avgusta t. l. na Velike maše dan. Za to veselico se delajo velike priprave. — Narodna društva se prosijo, da ta dan ne prirejajo veselice, temveč se mnogoštevilno udeležijo našega slavlja.

(Mili darovi za družbo vednega češčenja:) Pameče 5 gl., Slov. Gradec 3 gl., Sv. Jakob v Slov. Goricah 18 gld., Spodnja Sv. Kungota 2 gld., Sv. Kungota na Pohorju 10 gld., Velika Nedelja 22 gld. 13 kr., Sv. Tomaž 20 gld., Črna Gora 3 gld., Sladka Gora 4 gld. 10 kr., Sv. Jederta nad Laškim 10 gld., Dobova 17 gld. 35 kr., Sv. Križ nad Mariborom 8 gld. 40 kr., Sv. Janž na Peči 4 gld. 75 kr.

(Za mutsko šolo) darovali so na pastoralni konferenci v Marnbergu zbrani duhovniki: Avg. Hecl 2 K, Jurij Žmavc 4 K, Fr. Klepač 2 K, Fr. Hurt 2 K, M. Trtinek 2 K, M. Stolz 1 K, Andrej Keček 3 K, Fran Mandeliček 1 K, J. Somrek 1 K, R. Raktelj 2 K. Skupaj 20 K. — Čast. g. Jurij Žmavc, župnik na Remšniku, 18 kron, nabranih pri odhodnici g. Kocbeka. Neimenovan padaril v isti namen 2 kroni.

(Odbor polit. društva za vranski okraj) naznanja, da bo imelo dne 30. julija zborovanje pri sv. Juriju ob Taboru. To se raditega že zdaj naznanja, da se isti dan ne bo kje v bližini prirejal kak shod ali veselica.

(Sv. Ana na Krembergu.) Odbor za naše bralno društvo se je tako-le sestavil: E. Trstenjak, predsednik, Jožef Seyfried, pod-

predsednik, Miha Lesnika, knjižničar, Josipina Stuhec, blagajničarka, Alojzij Vakaj, tajnik, Anton Kraner, Jože Kramberger, Fr. Feiertag odborniki. Odbor se kar najlepše zahvaljuje za zanimanje in veledušno podporo bralnega društva, v prvi vrsti prečastitima rojakoma Ivanu Kukovcu, župniku v Apačah, kakor Mat. Eferl, kapelanu v Št. Rupertu pri Laškem. Vsem blagim dobrotnikom bodisi rojakom, bodisi drugim, za denarno in knjižno podporo naj velja tem potom prisrčna zahvala.

(Okrajna posojilnica v Ormoži) registrovana zadruga z neomejeno zavezo začela je svoje poslovanje s 15. julijem 1899. V načelstvu so gospodje: dr. Ivan Omulec odvetnik (načelnik), Franc Gomzi posestnik in gostilničar, Štefan Pernat, odvetniški kandidat, Alojz Mikl, trgovec in posestnik vsi v Ormoži, Leopold Petovar, veleposestnik v Ivajnkovcih, Ivan Kolarič in Jakob Zadravec, oba tržana v Središči. V nadzorstvu so gg.: Ivan Kočever tržan v Središči (načelnik), Ivan Bohanec župnik pri Svetinjah, Ivan Veselič, posestnik pri Veliki nedelji, Mihalj Skoliber posestnik v Stanovnem, Franc Zabavnik posestnik v Vodrancih. Vloge se obrestujejo po 4½% od 1. in 16. vsakega mesca ter se pripisujejo obresti polletno h glavnici. Menična posojila dajejo se na 6% na zemljišča proti vknjižbi pa na 5½%. — Uradni dan je vsako sredo od 9 do 12 ure predpoldne. Posojilnična pisarna nahaja se v hiši g. dr. Omuleca v Ormoži.

(Bralno društvo) pri Sv. Andražu v Slov. gor. bode imelo v nedeljo 23. t. m. veselico v šoli. Vspored: Pozdrav. Podučljiv govor. Igra: Eno uro doktor. Med posameznimi točkami poje domači možki in mešani zbor. Po vspredu prosta zabava v gostilni g. Rola. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Zavžitno društvo v Marnbergu) je vsled sklepa c. kr. okrožne sodnije v Mariboru dne 29. junija 1899. dobilo pravico ustanavljati podružna skladišča in podružne prodajalnice v marnberskem okraju. Najprej se bo odprla podružnica na Muti, potem v Ribnici, kjer delavci in kmetje željno pričakujejo podružnice, ker jim je v Marnbergu predač hoditi kupovat potrebnega oblačilnega in gospodarskega blaga.

Zadružna organizacija.

Št. Ilj pri Gradiču. (Kmetijska zadruga) z omejenim poroštvom za Št. Ilj pri Gradiču in okolico se je dne 9. julija t. l. tukaj osnovala. Naš preblagi spodbujevalec g. Ivan Kač, katerega smemo v resnici imenovati, da je naš kmetijski apostol, potrdil se je bil tudi k nam ter tako ognjevit govoril in dokazoval, da v zdajšnjih časih kmet sam za sebe ne more več shajati; pač pa če je v zadrugi, to se reče, da z združenimi močmi se še dandanes da nekaj doseči, dočim eden sam malo ali pa nič ne doseže. Čuditi se je bilo, kako veliko kmetov je k pouku prišlo in da so po istem blizu vsi pristopili. Najbolj se jim je dopadlo, da bodo po zadrugi dobivali cenejša umetna gnojila, katere so že nekateri po prizadevanji gosp. Ivana Kranjca par let poskušali in se jim je povsod hvaležno obneslo; potem bodo dobivali sol po jako znižani ceni; nadalje dovoli železnica po celi Avstriji 25% popusta, kar je gotovo velik pripomoček, da lahko naše blago, vino, žito, hmelj, živino itd. v daljne kraje cenejše doposlujemo, kakor kak trgovec.

S tem imajo kmetijske zadruge veliko bodočnost! in ne bo se treba kmetu dati trgovcem v roke ali celo židom v pesti. Kmetijske zadruge so potemtakem denarni zavod in če bo kmetič zadržnik v stiski, dobil bo tudi na eden ali drugi poljski pridelek posojilo. Če ga ne proda po zadrugi, sme isti pridelek prodati tudi družemu, kar pa mora pravočasno prijaviti in izposojeno svoto vrniti. Koristi take kmetijske zadruge so jako velike, katere tukaj naštevati ne morem; pač pa mi je še omeniti, da smo

se pri nas namenili v prvi vrsti se pečati z mlekarstvom in sirarstvom. Ta misel je tudi ljudstvo najbolj razveselila, kajti če se na leto za mleko od ene krave po 80—120 gl. dobi, to je gotovo lep pripomoček in vsi tisti, kateri zdaj junce spodredujejo, bodo si raji krave nakupili, oziroma spodredovali, jih dobro krmili in se bodo boljši stali, kakor če imajo poln hlev mlade živine. Preblagemu gospodu Kaču smo iz dna srca hvaležni za njegov pouk, kateri je pri nas rodovitna tla našel in želeli bi le, da bi se vse spodnještajarske občine zdravile, da bi naprosile g. Kača pojasnila in da bi potem vse kmetijske zadruge celega Spodnještajarja se združile v takozvano »Zavezo,« potem bi se našim kmetom stan zboljšal in ne bil bi tak trpin kakor je zdaj. Da bi se to doseglo, kar upam, da ne bo dolgo, v to pomozi Bog!

Kapela. (Kmečka zadruga.) Kapela je dne 9. julija t. l. storila imeniten, da rešilen korak napredka. V Radencih se je osnovala kmečka zadruga za celo kapelsko župnijo in okolico. Pristopilo je 39 udov vključno mnogim omahljivcem, ki pomišljujejo, ali bi pristopili ali ne, ker ne morejo prav spoznati, kako koristno je to društvo. Med nami imamo tudi velike nasprotnike, ki nekateri kar divjajo zoper naš korak. Vidi se tudi, da nasprotna nazadnjaška liberalna stranka »agitira« zoper naše društvo, in mnogi kimoveci se ji dajo voditi za nos v svojo škodo. Mi pa, ki smo pristopili k temu društvu, se ga veselimo, dobro vedoč, da nam noben nasprotnik ne more škodovati. Podpis načelnistva in nadzorništva, t. j. 12 podpisov na pravih bomo si čim prej dali legalizovati pri našem gosp. narodnem notarju in potem jih pošljemo okrožnemu sodišču v Maribor, da jih vzame na znanje, in potem bo zadruga ustanovljena in stopi v zvezo južnoštajarske zadruge. Po takem je zdaj organizovano celo Mursko polje, ker so zadruge ustanovljene: za Ljutomer na Cvenu. Za Sv. Križ ena pri Sv. Križu in ena v Bučevcih, ki se bota brž združili v eno. Za Kapelo v Radencih. Zdaj še je potrebno

vstanoviti zadrugo in »konsumno« društvo pri Sv. Petru v Gornji Radgoni, kar upamo, da se bo zgodilo v kratkem. »Konsumno« društvo je neobhodno potrebno pri Sv. Petru v Gornji Radgoni. Če ga osnujete, bomo tudi mi Kapelčani pristopili. Toraj Petrovčani, na noge! In ko še dobimo v Gornji Radgoni davkarijo in se slepa postaja spremeni v kolodvor, tedaj se sme podreti most čez Muro, ki veže Spodnjo »nemško« Radgono z Gornjo recimo slovensko Radgono.

Iz Jarenine. (Hranilnica in posojilnica) naša začne delovati v nedeljo dne 23. julija. Ta dan se bodo prvičkrat vsprejemale hranilne vloge in se uplačevali deleži. Hranilne vloge se bodo obrestovale po $4\frac{1}{2}\%$, od posojil pa se bo tirjalo $5\frac{1}{2}\%$. Zadrugi ali udje plačajo glavni delež v znesku 10 gld., oni pa, ki morajo postati udje, da lahko dobé posojilo, pa plačajo opravični delež v znesku 2 gld.; zraven tega še plača vsak ud 1 gld. vstopnine. Urađuje se vsako nedeljo od 8 do polu 10. ure popoldne.

Ta novi denarni zavod ob meji slovenski je ustanovljen za župniji: Jarenino in Sveti Jakob v Slov. goricah. Zanimanje zanj je vsestransko in tako je gotovo upati, da se bo čvrsto razvijal in postal krepka opora slovenskemu ljudstvu omenjenih dveh župnij. Naša mladina bo sedaj imela lepo priliko, da doma nalaga obrestonosno prihranjen denar, kakor vsakdo, ki ima kaj preostalega denarja. Tisti pa, ki bodo potrebovali pomoči, pa jo bodo tudi lahko v domovini svoji dobili.

Slovensko ljudstvo jareninsko in jakobsko, okleni se za to takoj v začetku svoje hranilnice in posojilnice in pokaži to že prvi uradni dan prihodnje nedelje. Za tebe je ustanovljena, da ti pomaga, da te navaja k varčnosti, da te stori neodvisno od naše lepe slovenske zemlje lačnih tujcev in odpadnikov.

Naš denarni zavod je bil ustanovljen s pomočjo celjske »Zveze slov. posojilnic« in se seveda tudi njej pridruži. Bodi ob tej

priliki izrečena naši za razvoj slovenskega posojilništva neumorno delujoči »Zvezi« naša domoljubna zahvala. Zavod naš pa rasti in napreduj in se krepki v veselje in ponos vseh obmejnih Slovencev!

Loterijne številke.

Trst, 15. julija 1899: 6, 61, 73, 43, 15
Linc, » » » 1, 88, 6, 69, 22

Krščansko dobro delo, zraven pa še sreča!

Iščejo se v vsaki fari zanesljive osebe, možki ali ženske, trgovci in drugi, ki bi hoteli za dobro plačilo prodajati srečke (lose) za zidanje nove farne cerkve pri Sv. Magdaleni v Mariboru. Kdor bi hotel razpečavati srečke, naj naznani farnemu uradu sv. Magdalene v Mariboru svojo addresso in koliko srečk želi. Več se mu bo potem pisмено naznanilo. (Srečke so po eni kroni. Dobitki so 1 par težkih volov, dve molzni kravi, 10 polovnjakov dobre starine itd. Srečkanje bo šele 31. avgusta t. l.; izsrečkane številke in dobitki se bodo hitro po izsrečkanju objavili v »Slov. Gosp.«)

Že stoletja znana deželna rogaška slatina »Templov vrec«, izvira iz čiste pečine, je kraljica vseh hladilnih pijač.

1 pristni zavoj s 25 bokalskimi steklenicami stane 4 gld. v Poljčanah. Naročuje se naj pri studenčnem oskrbništvu pošta Rogaska Slatina.

Hennebergova svila

meter 45 kr. do 14 gld. 65 kr., pristna le tedaj, ako se naroči naravnost v mojih tovarnah; črna, bela in barvana; tkanine, barve in vzorci po najnovejši šegi. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. Vzorci obratno.

G. Hennebergove tovarne za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.

Postranski zaslužek,

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. Ponudbe pod »1798« Gradec, poste restante.

!!Nova knjigotržnica!!

Maribor Gosposka ulica 28.

Bogata zaloga papirja, šolskih potrebščin vsake vrste, literarnih knjig vseh narodov, klasikov, molitvenikov (v obeh jezikih), šolskih knjig, podob, strun za citre, krasnih šatulec za darilo itd. itd.

Krasne razglednice na drobno in debelo.

Zunanji gospodje lahko naročajo po dopisnici, ker vsakdo se bo hitro postregel. Bogata zaloga fotografij umetniških del. Priporoča se osobito preč. duhovščini in slav. učiteljstvu, dijakom itd.

Priporoča se udani

Karol Scheidbach, knjigotržec.

Umetno

stavbarsko-klesarski obrt Murnikovih naslednik.

Anton Gajser,
lastnik.

Kaiserstr.-The-
atergasse št. 18.
Obstoji že
42 let.

Karol Kocijančič,
klesarski mojster.

v Mariboru.

Izdelujejo se umetelni altariji, prižnice, krstni kamni, kipi, mavzoleji, grobišča itd. po lastnih in tujih načrtih. Velika zaloga gotovih nagrobnih kamenov od mramora, granita in sienita.

 Priznana nizke cene.

Zahvala in priporočilo!

Podpisana Janez in Marija Fischer, posestnika v Vojtini, okraj Slovenska Bistrica, zavarovana sva bila za slučaj požara pri

North British and Mercantile v Gradcu.

Pred kratkim pogorelo je najino kmetijsko poslopje, ter se je škoda od zgornje zavarovalnice takoj vcenila in izplačala, vsled česar toplo priporočava to solidno društvo v zavarovanje.

Janez in Marija Fischer, posestnika v Vojtini.

„Sveto vodilo“ molitvenik

z raznimi molitvami in pobožnostmi za III. red svet. Frančiška Serafinskega.

Dobiva se v zavodu šolskih sester v Mariboru.

Molitvenik je priporočljiv posebno tretjerednikom ter stane vezan 1 gld. 40 kr., nevezan 1 gld. 1-2

Umetno-obrtna delavnica cerkvenih kamnoseških in podobarskih del

kamnoseka **J. F. PEYER-ja** priseženega izvedeneca
v Mariboru,

Kokoschinegg-Allee, Hilariusstrasse, Carneristrasse.

Izdeluje altarje, prižnice, obhajilne mize, krstne kamene, okna, itd. itd. Tudi prevzema mere prostorov za omenjene predmete, kakor tudi originalne načrte.

Posebno se bavi z napravo nagrobnih spomenikov. Prav velika zaloga dogotovljenih novih nagrobnih kamenov od peščenega kamena, mramorja, granita in sijenita.

Solidna postrežba in prav nizke cene.

23

V tiskarni sv. Cirila v Mariboru izšla je na 176 strani obsegajoča knjižica:

V Marijinem Celju.

Zgodovinske in potopisne črtice.

Spisal in izdal

s pridigami, katere je imel v Marijinem Celju, Dr. Anton Medved, c. kr. profesor v Mariboru.

Cena knjižice 30 kr., po pošti 35 kr.

Dopisnice razglednice (Ansichtskarten)

izdeluje podpisana prav lično, hitro in po ceni.

Kdor želi založiti kako razglednico mora doposlati fotografijo dotičnega kraja.

Za obila naročila se priporoča

Tiskarna sv. Cirila Maribor

Koroška ulica št. 5.

Vožnje karte
in
tovorni listi
v

Ameriko.

Kralj. belgijski poštni parnik

Red Star Linie iz Antwerpna naravnost v
Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od visoke c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje radovoljno

Red Star Linie, Dunaj IV., Wiednergürtel 20,
ali

Julij Popper, Bahnstrasse 8, Innsbruck.

22

Vse stroje za poljedelstvo. Vnovič znižane cene!

Trijeri (čistilni stroji za žito) v natančni izvršitvi. **Sušilnice** za sadje in zelenjavo. **Škropilnice** proti peronospori, poboljšani sestav Vermorelov. Aparate za sumporavanje lozov.

Mlatilnice, mlini za žito, stiskalnice (preše) za vino in sadje različnih sestav.

Slamoreznice jako lahko za goniti in po zelo zmernih cenah. **Stiskalnice** za seno in slamo ter vse potrebne, vsakovrstne poljedelske stroje, prodaja v najboljši izvršitvi

Ig. Heller na Dunaju,
II/2 Praterstrasse 49.

9-20

Zastopniki se iščejo. — Ceniki brezplačno.

— Pred ponarejanjem se je posebno treba varovati. —

„Naša Straža“

Usnjarski mojster

z malo gotovino
bi se lahko
naselil

v večjem trgu na slovenskem Štajarskem na zelo ugodnem mestu.

Slovenskemu narodnemu zdravniku se nudi lepa prilika, naseliti se v velikem, bogatem trgu na Spodnjem Štajarskem, kjer bo imel sigurno zelo lepo prihodnost.

V ravno tem kraju se bo prihodnje leto oddajala edina slovenska gostilnica v najem; gostilna je jako dobro obiskana, ker v njo zahajajo vsi narodni krogi iz trga in okolice. 5-5

Kdor želi kaj natančneje izvedeti, naj se obrne do „Naše straže“ v Ljubljani.

Kdor še vedno ni ud „Naše straže“ naj pristopi; udnina znaša 1 K. na leto, ustanovna pa 50 K. —

Mobilije

I. vrste zelo po ceni!

Radi premalih prostorov prodam svojo veliko zalogo mobilij vsake vrste in lastnega izdelka, garantujoč trpežnost in moderno delo, po zelo znižanih cenah.

Razun mene, ni nikogar v Mariboru, ki bi imel mobilije lastnega izdelka tako po nizkih cenah. Uljudno vabim slavno občinstvo iz mesta in dežele da si ogleda mojo veliko zalogo in se o nizkih cenah prepriča.

Postrežba točna. Pošten izdelek.

Priporoča se udani

2-4

Josip Kregar, mizar,
samo 25. Gosposka ulica 25.

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Razne

uradne pečate

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Romanje v Marijino Celje.

Ker se bliža praznik Vnebovzetja prečiste device Marije, bode vozil posebni vlak po zelo znižani ceni s Spodnještajarskega v visoko častni, čudodelni kraj Marija Celje. Ta posebni romarski vlak bode vozil iz Celja do Au-Seewiesena in sicer:

v torek 8. avgusta po sledečem voznem redu:

Celje	ob 7:45 zvečer	II. razr. gld.	7:18,	III. razr. gld.	5:39
Store	ob 7:53	"	"	"	5:39
St. Jur	ob 8:03	"	"	"	5:29
Ponikva	ob 8:18	"	"	"	4:96
Poličane	ob 8:44	"	"	"	4:80
Slov. Bistrica	ob 8:54	"	"	"	4:65
Pragersko	ob 9:11	"	"	"	4:55
Rače	ob 9:24	"	"	"	4:65
Hoče	ob 9:38	"	"	"	4:25
Maribor	ob 9:58	"	"	"	4:15
Pesnica	ob 10:10	"	"	"	3:97
St. Ilj	ob 10:25	"	"	"	3:82
Spiefeld	ob 10:35	"	"	"	3:72

9. avgusta Kapfenberg ob 2, Seewiesen ob 6 do 9 zjutraj.

Zgoraj naznanjena cena od imenovanih postaj velja za tje in nazaj. Isti romarji, kateri želijo vozove do Marija Celja, naj se najmanj do 5. avgusta pri podpisnem oglašijo, da se lahko vsem zaprekam ogne in romarjem po želji stori. Od postaje Au-Seewiesen do Marija Celje stane eden sedež za navadni voz gld. 1.50, za pokrit voz gld. 2.50, eden Landauer za 4—5 oseb stane 12 gld., da zamorejo skupaj potovati od Au-Seewiesen naprej. Zadnji posebni vlak od Kapfenberga bode že ob 9. uri predpoldne v Au-Seewiesen-u in kateri bodo že zjutraj ob 6 uri v Seewiesen-u imajo priložnost v tamošnji cerkvi se sv. maše udeležiti.

Ob 9 uri potem zamorejo vsi romarji skupno potovati naprej v Marija Celje. Prihod v Marija Celje bode ob 3 uri popoldne in slovesen vhod ter večernice.

V četrtek 10. avgusta ob 9. uri predpoldne bode v Marija Celjski cerkvi slov. pridiga z slovesno sv. mašo. Od Seewiesen nazaj vozijo vlaki ob 2. popoldne in ob 7 zvečer, od Kapfenberga bode vozil ob 9 zvečer in pride v Celje 12. avgusta ob 2 uri zjutraj.

Tudi večina romarjev se lahko z drugimi vlaki nazaj pelja razun brzovlaka in voznja se sme samo enkrat pretrgati, veljava za nazaj samo 8 dni.

Listki se zamorejo dobiti tudi v tiskarni sv. Cirila in pri gosp. Berdajsu v Mariboru, v Ptuj pri g. Silvester Sentjurcu, organistu pri minoritih, v Poličanah pri g. Gajšku in Ferd. Ivanusu, v Pleterji pri g. Sava Rogaču, v Celji pri g. Drag. Hribarju, v Slov. Bistr. pri g. A. Pinterju.

Za odbor: Gajšek, Poličane.

Zaloga in posojilnica glasovirjev Berte Volckmar,

državno izkušane učiteljice na glasovirju

v Mariboru, Gornjih gosposkih ulicah št. 54,

v pritličju nasproti c. kr. državne gimnazije

Priporoča svojo bogato zalogo

novih

glasovirjev

in

pijanin

(s križnimi strunami, z orehovo polituro, črni in ameriški orehov les)

kakor tudi

Harmonij

po evropskem in ameriškem seznačnem sestavu iz najboljših tovarn po tovarniških cenah. 1—12

Glasovirji „Ehrbar“!

Jamči se pismeno. Plačuje se v obrokih. Stari glasovirji se zamenjavajo in prodajajo.

Posojila po najnižji ceni.

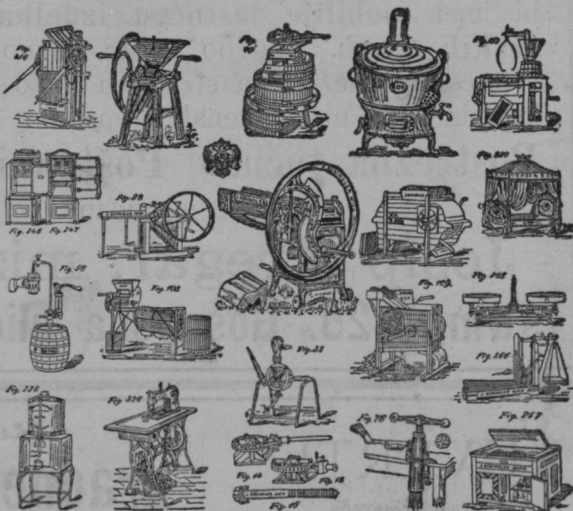
Janez Schindler,

Dunaj III., Erdbergstr. 12, pošilja zastoj vsakemu cenilniku v slovenskem jeziku. V tistem se nahaja več ko 300 podob različnih strojev in orodja za poljedelstvo, obrt in hišne potrebe. Cene nižje, kakor povsod drugod. Pošilja se na poskušnjo. Reelna postrežba se jamči. Plačila prav ugodna. Solidni krščanski prekupci se iščejo.

Janez Schindler,

c. kr. 7-18 lasinik privilegij.

Dunaj III., Erdbergstrasse

Oznani!

V zmislu § 37 zadružnih pravil se naznanja, da se bode vršil občni zbor »Vzajemne zavarovalnice zoper ogenj na Ljubnem« dne 25. julija 1899 ob 9. uri predpoldne v krčmi g. Ig. Fludrnika na Ljubnem s tem-le vspešdom:

I. Poročilo o društvenem delovanju v letu 1898.

II. Poročilo računskih preglednikov o računih za leto 1898, oziroma odobrenje teh računov.

III. Volitev računskih preglednikov.

IV. Razni nasveti.

P. n. društveniki se k zborovanju uljudno vabijo.

Ljubno, 17. julija 1899.

Predsednik.

Mobilije

so zaradi preselitve na prodaj. (Med drugimi velika lepa oprava s salonsko mizo.)

Kaiserstrasse št. 16. II. nad.

Priporočilo!

Usojam si naznaniti p. n. občinstvu, da izdelujem vsakovrstno obutalo za moške, ženske in otroke. Prevzamem tudi vsakovrstna popravila. Zagotavljam p. n. odjemnikom najnižjo ceno, kakor tudi solidno postrežbo, beleži se udani

Matija Kögl, čevljar v Mariboru, Stolni trg (Domplatz) št. 14. 1-2

Na prodaj

ali v najem se da kovačnica v Mihovcih v Cirkovcah pri Pragarskem zaradi starosti lastnika. Dela in zaslužka zadosti. Več se izve pri

Jurij Pernat, lastniku.

Živinski sejem bode

dne 31. julija t. l. pri

sv. Martinu p. Vurbergom.

Ker je žival prosta od plačila, uljudno vabi podpisani prodajalce in kupce v obilem številu.

A. Lorenčič, obč. predstojnik.

Stavba nove šole!

ki je proračunjena na 9000 gld., se bo oddajala po licitaciji dne 6. avgusta ob 4. uri popoldne v St. Petru nad Laškem. Načrti, proračun in stavbenški pogoji se lahko ogledajo pri šolskem vodstvu St. Peterske šole v St. Petru nad Laškem. 2-3

Krajni šolski svet St. Peter nad Laškem, 11. julija 1899.

Načelnik: A. Stegenšek.

Hiša v trgu na prodaj!

Kraj lep, stanovanje prijetno, cena jako nizka. Poslopje ima 3 sobe in klet, zraven je vrtič. Ugajalo bi pri nas marsikateremu, priporočati pa treba posebno kolarjem radi obilnega zaslužka. O mnogih drugih ugodnostih našega trga se lahko vsakdo prepriča. 3-3

Naslov: Amalija Rosenstein, Rečica ob Savinji.

Na želođu

in vsled starosti slabotnim priporoča **Benedikt Hertl**, posestnik graščine Golitsch pri Konjicah, 10 let stari, duha in telo krepčajoči naradni „**Cognac**“, pripravljen (ekstrahiran) iz njegovih lastnih vin. 4 steklenice z zabojkom 6 gld. franko na vsako pošto.

Posamezne steklenice po 1 gld. 50 kr. se vedno dobivajo pri **Al. Quandt, Maribor, Gosposke ulice.** 27-50

Na prodaj

novozidana hiša s 6 stanovanji, 2 delavnicama, veliko kletjo, lepim vrtom in s stranskim poslopjem v katerem je uta in svinski hlev, je za nizko 7400 gld. na prodaj, ali pa se tudi zamenja za kako posestvo na deželi.

Letnih dohodkov je 580 gld., 3300 gld. lahko na hiši ostane.

Vpraša se **Kärntnerstrasse št. 110 — Maribor.** 3-3

Avtonomna past za množico živalij.

Za podgane gl. 2, za miši gl. 1.20. Vlovi v eni noči, ne da bi se pazilo na njo, do 40 komadov, ne zapusti nobenega duha in se stavi sama. Past za ščurke (grile) „**Eolipse**“, polovi v eni noči po 1000 ščurkov ali grilov. Stane gld. 1.20. Povsod najboljši uspehi. Se pošilja proti poštini povzetjem. 11-12

M. Feith, Dunaj, II., Taborstrasse 11/b.

Za vinorejce!

Koristna knjižica o načinu, kako se uspešno obraniti 7-8

peronospore ali strupene rose se dobi pri nje pisatelju. Velja 12 kr., s pošto 14 kr. Pri večjem naročilu popust.

Anton Kosi,

učitelj v Središču na Štajarsk.

Izvrstno olje iz kostij

za šivalne stroje, kolesa, kakor tudi izvrstno olje za svetlavo, ki se ne kadi, za kolesne svetilke, iz tovarne olja iz kostij **H. Moebius & Fils, Basel (Švica).** Dobi se pri: **Jan. Erhartovih** naslednikov **R. Strassmayer, puškar.**

Francu Neger, trgovina za šivalne stroje in kolesa.

Herm. Prosch, trgovina za šivalne stroje in kolesa. 24-26

Rad. Golobič

kipar v Mariboru, — tržaška cesta šte. 13.

se priporoča preč. duhovščini za izvrševanje vsih del spadajočih v njegovo stroko. 2-4

Žganjarija

R. Wieser-ja v Hočah pri Mariboru.

Največa žganjarska zaloga na Štajarskem po čuda nizkih cenah. Zdravilski konjak za boleznike in okrevalce kemično razložen in spoznan za čisto vinsko prekapnino. 26

Stavba nove šole

ki je proračunjena na 21.433 gl., 17 kr., se bo oddala po licitaciji dne 20. julija t. l. ob 2. uri popoldne v Gaberji tik Rogatca. Načrti, proračun in stavbenški pogoji ogledajo se lahko pri šolsk. vodstvu šentjurske šole v Rogatcu.

Krajni šolski svet

Sveti Jurij pod Donatom, dne 27. junija 1899. 2-3

Načelnik: Simon Korez.